

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
9 У 12227/20
Дана 22.02.2024. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Мире Василијевић и Јасмине Минић, чланова већа, са судским саветником Данијелом Кнежевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца „Транспарентност Србија“ из Београда, Палмотићева 31/III, поднетој против туженог органа Агенције за борбу против корупције, сада Агенција за спречавање корупције, ради поништаја решења, број: 014-07-00-0324/20-07 од 24.06.2020. године, у предмету финансирања политичких активности, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, у ставу I диспозитива, утврђено је да нема основа за одлучивање о постојању повреде одредаба члана 23. Закона о финансирању политичких активности у току изборне кампање против политичке странке Српска напредна странка, по пријави број: 014-07-00-324/20-07 од 18.06.2020. године и ставом II диспозитива оспореног решења, одређено је да ће исто бити објављено на сајту Агенције за борбу против корупције у року од 24 часа од доношења.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 24.07.2020. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа. Навео је да је решење неправилно и незаконито, јер је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања, након чега је погрешно примењено материјално право и то одредба члана 23. Закона о финансирању политичких активности. Указао је да је 18.06.2020. године поднео туженом пријаву против политичке странке “Српска напредна странка” због сумње у постојање повреде одредаба члана 23. наведеног закона, у којој пријави је, између осталог, наведено да се на друштвеној мрежи Facebook, на страници те странке,

коју је користила у предизборној кампањи за парламентарне изборе 2020. године, налази спот под називом “Будите уз своју и сву децу Србије”, у коме се појављује Александар Вучић, председник Републике Србије, председник Српске напредне странке и истовремено носилац њене изборне листе, како стоји на тераси Скупштине града Београда, док се у његовој позадини вијоре званична знамења Републике Србије, тачније државна застава Републике Србије. У том споту се могу видети кадрови терена који по својим одликама подсећају на рударске површинске копове, између осталог, и на рударски басен Колубара, који је у јавној својини, односно машине, уређаји и опрема, која се користи над рударским површинским коповима. Даље је у пријави наведено да се у споту појављује железничка композиција, која по својим карактеристикама подсећа на облик, боје и заштитни знак локомотива и вагона које Предузеће за железнички превоз “Србија воз” а.д., чији је оснивач Република Србија, користи за систем приградске железнице у Београду, као и средства и објекти којима располаже и јавно предузеће “Електропривреда Србије”, указујући и да је чланом 12. Закона о финансирању политичких активности забрањено носиоцима јавних овлашћења, јавним предузећима и привредним друштвима са учешћем државног капитала да финансирају политичке субјекте. Позивајући се на изјашњење пуномоћника Српске напредне странке и разлоге из образложења оспореног решења да нема противправности у томе што се Александар Вучић појављује у споту на тераси Новог двора на Андрићевом венцу, због чињенице да он има право, за време вршења функције председника Републике Србије, на безбедносну заштиту, због чега је и имао право на коришћење поменутог простора за потребе снимања тог спота. С тим у вези, тужилац је указао да је неспорна чињеница да вршилац функције председника Републике ужива безбедносну заштиту где год се налази и без обзира на то да ли у том тренутку обавља послове који су у вези са његовом јавном, страначком функцијом или приватне послове. Међутим, сматра да то није од значаја за ову правну ствар, јер безбедносна заштита председника Републике не подразумева нужно да његово кретање буде ограничено само на објекте које користе државни органи, нити да промотивне спотове за изборну кампању може снимати само у таквим просторијама. При томе, тужени није образложио евентуалне безбедносне разлоге, који би били од значаја за утврђивање чињеница у поступку, већ се уопштено позвао на поједине одредбе Уредбе о одређивању послова безбедносне заштите одређених лица, нити је утврдио да у овом случају има места примени изузетка од општег правила забране коришћења јавних средстава (просторија државних органа) за промоцију политичких субјеката. Такође, тужени је пропустио да утврди да ли је коришћење просторија политичком субјекту било омогућено на основу одредаба члана 23. став 4. Закона о финансирању политичких активности, односно да ли је реч о просторијама које су доступне под једнаким условима свим политичким субјектима, на основу јавно доступне одлуке државног органа, и под условом да државни орган може да обезбеди коришћење просторија и услуга током изборне кампање сваком политичком субјекту, који је за то правовремено исказао интересовање. Уз наведено, тужени је пропустио да утврди и да ли је коришћење Државне заставе Републике Србије у промотивном споту било у функцији заштите безбедности државног функционера и да ли је услед тога допуштено или представља повреду Закона. Додао је да тужени за тврдње, да су у видео споту коришћени раније јавно доступни и објављени снимци који се односе на друге јавне ресурсе, није пружио доказе, већ је поклатио веру тврдњама политичког субјекта. Предложио је да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у детаљном одговору на тужбу, позивајући се на чињеничне и правне разлоге ове управне ствари, оценио као неосноване наводе тужбе остајући у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Према стању у списима и образложењу оспореног решења, произлази да је тужилац дана 18.06.2020. године поднео пријаву туженом, због сумње у постојање повреде одредаба члана 23. Закона о финансирању политичких активности. У тој пријави је наведено да се на друштвеној мрежи facebook, на страници корисника “Српска напредна странка”, <https://www.facebook.com/snsrbija/videos/194054201849239/>, за изборну кампању за парламентарне изборе 2020. године, налази видео спот под називом “Будите уз своју и сву децу Србије”, у коме појављује Александар Вучић, председник Републике Србије и председник Српске напредне странке, како стоји на тераси Скупштине града Београда, да се у његовој позадини вијоре званична знамења, односно заставе Републике Србије, те да се виде кадрови терена који подсећају на рударске површинске копове, између осталог, и на Рударски басен Колубара, који је у јавној својини, као и машине и опрема која се користи на том рударском басену. Такође, у споту је приказана и железничка композиција која по облику, бојама и заштитном знаку на предњој страни локомотиве подсећа на локомотиву коју предузеће за железнички превоз “Србија воз” а.д., чији је оснивач Република Србија, користи у систему приградске железнице у Београду, те да су на тај начин за потребе изборне кампање Српске напредне странке коришћена средства и објекти којима располажу ЈП “Електропривреда Србије” и А.Д. “Србија воз”, као јединице локалне самоуправе града Београда, супротно члану 12. Закона о финансирању политичких активности. Поступајући по наведеној пријави, тужени орган је сагласно члану 35. став 4. наведеног закона обавестио пуномоћника политичке странке Српске напредне странке о поднетој пријави путем мејла 19.06.2020. године, који је у изјашњењу од 22.06.2020. године, цитирајући одредбе чл. 5. и 106. Закона о општем управном поступку, навео да странци нису достављени докази на изјашњење, као и пријава што онемогућава странку да се детаљно изјасни о наводима из исте. Такође, истакао је да су радње које се стављају на терет СНС-у засноване на инсинуацијама, а не на материјалним доказима, јер је у пријави наведено да су у споту приказани кадрови терена који подсећају на рударске површинске копове, између осталог, и на Рударски басен Колубара, као и железничка композиција која подсећа на локомотиву коју Предузеће за железнички превоз “Србија воз” а.д., чији је оснивач Република Србија, користи у систему приградске железнице у Београду, док је са друге стране, нејасно које су радње СНС-а супротне одредби члана 12. наведеног закона, с обзиром да она није финансирана од стране субјеката наведених у тој законској одредби, нити поседује удео или акције у правном лицу. Тужени је увидом у званичну интернет презентацију председника Републике Србије утврдио да се седиште председника Републике Србије налази у Новом двору на Андрићевом венцу 1, у Београду, те да је у споту који је објављен на друштвеној мрежи facebook на страници

корисника “Српска напредна странка” <https://www.facebook.com/snsrbija/videos/194054201849239/>, који носи назив “Будите уз своју и сву децу Србије”, као и прегледом сателитског снимка Google мапе, утврђено да је у овом споту приказан Александар Вучић на тераси Новог двора на Андрићевом венцу и да се у споту, између осталог, појављују и кадрови неименованог површинског копа и железничке композиције. Позивајући се на одредбе чл. 23. став 3. и 12. ст. 1. и 3. Закона о финансирању политичких активности, као и на одредбе чл. 2. и 3. Уредбе о одређивању послова безбедносне заштите одређених лица, а полазећи од чињенице да Александар Вучић, током вршења јавне функције председника Републике, има право на безбедносну заштиту, то је тужени закључио да из разлога личне безбедности, то право имао и током снимања наведеног спота у наведеном простору, због чега у конкретном случају од стране СНС-а не постоји повреда одредаба члана 23. став 3. наведеног закона. Такође, тужени је прихватио наводе пуномоћника политичке странке СНС да у конкретном случају ова странка није финансирана од стране субјеката наведених у члану 12. наведеног закона и оценио да су у видео споту коришћени раније јавно доступни и објављени видео снимци, који се, између осталог, односе на неименовани површински коп и железничку композицију, те да у конкретном случају од стране ове политичке странке није дошло до повреде одредаба чл. 23. и 12. наведеног закона, односно да нема основа за одлучивање о постојању повреде наведених законских одредаба. Тужени је ценио наводе из изјашњења пуномоћника политичке странке да му нису достављени докази на изјашњење и пријава, како би се на исте изјаснио, па је указао да су у обавештењу о покретању поступка од 19.06.2020. године, јасно предочене чињеници и докази због којих је покренут поступак, и да је предмет поступка видео спот који је јавно објављен на друштвеној мрежи, а на које околности се пуномоћник изјаснио. Тужени је применом одредбе члана 35. став 6. Закона о финансирању политичких активности и члана 136. став 1. Закона о општем управном поступку, у вези са чланом 36. Закона о финансирању политичких активности, донео одлуку као у ставу I диспозитива решења, док је одлуку као у ставу II диспозитива донео применом члана 35. став 7. Закона о финансирању политичких активности.

Одредбом члана 23. став 2. Закона о финансирању политичких активности („Службени гласник РС”, бр. 43/11, 123/14 и 88/19), прописано је да је за спровођење активности у оквиру изборне кампање, политичким субјектима забрањено да користе средства буџета Републике Србије, буџета аутономне покрајине и буџета јединице локалне самоуправе, којима кандидати на изборима и изборним листама, као јавни функционери, државни службеници, службеници у аутономној покрајини и јединици локалне самоуправе или непосредно изабрана лица, располажу за потребе обављања својих службених дужности. Ставом 3. истог члана закона, прописано је да је политичким субјектима забрањено да у току изборне кампање, изузев јавних услуга и добара додељених у складу са чланом 6. став 2. овог закона, користе друге јавне ресурсе, укључујући службене просторије, возила, вебсајтове и инвентар државних, покрајинских и локалних органа, јавних установа и јавних предузећа, осим оним јавним функционерима који користе јавне ресурсе ради заштите личне безбедности, уколико је таква употреба јавних ресурса уређена прописима из те области или одлуком служби које се старају о безбедности функционера.

Одредбом члана 12. став 1. истог закона, прописано је да је забрањено финансирање политичког субјекта од: страних држава, страних физичких и правних лица, осим међународних политичких удружења, анонимних дародаваоца, јавних

установа, јавних предузећа, привредних друштава и предузетника који обављају услуге од општег интереса, установа и предузећа са учешћем државног капитала, других организација које врше јавна овлашћења, синдиката, удружења и других недобитних организација, цркава и верских заједница, приређивача игара на срећу, увозника, извозника и произвођача акцизних производа, правних лица и предузетника који имају доспеле, а неизмирене обавезе по основу јавних прихода, осим уколико овим законом није другачије одређено. Ставом 3. истог члана закона, прописано је да је забрањено финансирање политичког субјекта од стране правног или физичког лица које врши делатност од општег интереса по основу уговора са органима Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, као и јавним службама чији су они оснивачи, за време док постоји такав уговорни однос и две године након престанка уговорног односа.

У складу са одредбама чл. 2. и 3. Уредбе о одређивању послова безбедносне заштите одређених лица ("Службени гласник РС", бр. 72/10 и 64/13), под безбедносном заштитом су, поред осталих, председник Републике.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног и правног стања ствари, по оцени Управног суда, тужени орган је правилно утврдио да не постоји основ за одлучивање о постојању повреде одредаба чл. 23. и 12. Закона о финансирању политичких активности у току изборне кампање против политичке странке Српске напредне странке, а по пријави тужиоца број: 014-07-00-324/20-07 од 18.06.2020. године. Ово са разлога што из утврђеног чињеничног стања неспорно произлази да је седиште председника Републике Србије у Новом двору на Андрићевом венцу и да је у спорном споту приказан Александар Вучић на тераси Новог двора на Андрићевом венцу. Поред тога, како се у споту, између осталог, појављују и кадрови неименованог површинског копа и железничке композиције, а полазећи од чињенице да Александар Вучић током вршења јавне функције председника Републике има право на безбедносну заштиту, то је по правилном налажењу туженог органа из разлога личне безбедности то право и остварио током снимања наведеног спота на наведеном простору, тако да у конкретном случају од стране СНС не постоји повреда одредаба члана 23. став 3. наведеног закона. При томе, тужени је правилно оценио да у конкретном случају нису повређене одредбе члана 12. Закона о финансирању политичких активности, прихватајући наводе пуномоћника политичке странке СНС, да та странка није финансирана од стране субјеката наведених у том члану закона.

Суд је оценио, као неосноване, наводе из тужбе да пуномоћник Српске напредне странке није оспорио да се у предметном споту појављују кадрови терена који подсећају на површинске копове и железничку композицију. Ово са разлога, што је у изјашњењу пуномоћника, у списима предмета, а полазећи од садржине из пријаве тужиоца, наведено да су радње које се стављају на терет Српској напредној странци засноване на инсинуацијама и да Српска напредна странка није финансирана од стране субјеката из члана 12. наведеног закона, из чега се закључује да је пуномоћник ове политичке странке оспорио наводе из пријаве.

Оцењени су и као неосновани наводе тужбе да је тужени погрешно закључио да Српска напредна странка није повредила члан 23. Закона коришћењем предметног спота за своју промоцију, због чињенице да Александар Вучић, за време вршења јавне функције председника Републике Србије, има право на безбедносну заштиту, чиме је имао право и на коришћење терасе Новог двора на Андрићевом венцу. Полазећи од неспорне чињенице да председник Републике Србије има право на безбедносну

заштиту без обзира на то где се и када налази, и без обзира на то да ли у том тренутку врши јавну функцију или не, то тужени није морао посебно образлагати да ли је у конкретном случају била угрожена безбедност Александра Вучића, јер се ради о посебном статусу који ужива председник Републике, непрекидно 24 часа током године, у складу са Уредбом о одређивању послова безбедносне заштите одређених лица и чланом 23. став 3. Закона о финансирању политичких активности. Из наведених разлога, није било потребно и посебно утврђивати да ли је предметни објекат под једнаким условима, сагласно члану 23. став 4. Закона, био доступан и осталим политичким субјектима, с обзиром на то да се у конкретном случају ради о изузетку прописаним чланом 23. став 3. Закона.

У вези са наводима тужиоца да је тужени пропустио да утврди да ли је коришћење државне заставе Републике Србије у предметном споту било у функцији заштите безбедности државног функционера, суд је нашао да су исти без утицаја на другачију одлуку, имајући у виду да је државна застава део службеног простора, односно саставни део зграде представништва Републике Србије.

Суд је ценио и остале наводе тужбе али је нашао да су без утицаја на правилност и законитост оспореног решења, имајући у виду напред утврђено чињенично стање на које је правилно примењено материјално право.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 22.02.2024. године, 9 У 12227/20

Записничар
Данијела Кнежевић,с.р.

Председник већа-судија
Јасминка Вукашиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АП